

og maaske under Paavirkning af den stærke Sommervarme gennemgik de forskellige mere eller mindre bævrede Retter. Vi fik Aal i Gelé serveret o. s. v. Da jeg hørte denne Tale, mindedes jeg om, at der ogsaa paa disse Dages Spiseseddel staaer den store, røde Hummer, baade halve og hele, med de store, meget daarligt skjulte Kløer. Jeg har en vis Respekt derfor, jeg gaar uden om disse Kløer (Afbrydelse af Borgbjerg). Det ærede Medlems rent privat gastronomiske Synspunkt kan jeg maaske delvis dele, men overført i politisk Henseende er jeg standhaftig. Det Valg, der skulde klare de Begreber, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg fremsatte, kommer i hvert Fald ikke paa Basis af dette Lovforslag, og om vi nu undergraver vor Stilling i Byerne, saaledes at det bliver Socialdemokratiet, der kommer til at varetage Byerhvervsinteresserne næste Gang, skal jeg lade være usagt. Jeg tror, og har mit gode Haab om, at det vil gaa ganske modsat. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg tilraabte os forleden Dag, at vi skulde have frisk Mod. Han kaldte os Antonius. Med Hensyn til Fristelser er det en udmærket Betegnelse; det ærede Medlem stiller jo saa mange Fristelser. Men vi er ved frisk Mod og skal nok gaa fremad, og det ærede Medlem skal finde os parat til sagligt Samarbejde; men til politiske Hummerarrestreger er vi ikke med. Vi har i Dag faaet den lille kulørte, uskyldigt udseende Silketraad ud. Der er til Gengæld budt os et stort, groft, rødt Reb. Vi takker for det sidste, vi har endnu mindre Brug for dette end for den lille elegante Silketraad.

Rode: Jeg har allerede ved første Behandling haft Lejlighed til at omtale den Forvandling, som dette Lovforslag er undergaaet, siden vi første Gang saa det her paa Tingets Bord. Da var det et lille, uskyldigt Lovforslag, hvis Formaal var, saa længe Toldforhandlingerne foregik, at hindre en Spekulation i de eventuelt kommende Toldsatser. Det var derfor et Lovforslag, som kunde opfattes væsentlig neutralt, hvorfor da ogsaa de Partier, der ikke blindt følger Regeringen, opfattede det saaledes og ved Afstemningen stillede sig saaledes. Nu har Forslaget en ganske anden Karakter. Det er et politisk Forslag, og det er et finansielt Forslag; det er ligesom blevet Tappen eller i alt Fald den første Tap, hvorom hele den politiske Situation henimod denne Samlings Slutning drejer sig. Politisk er Forslaget anlagt paa at blive det fornødne Middel til at tilvejebringe Tid til et Toldforlig. Det

er ikke et Led i en Finansplan, saaledes som de øvrige Skattelove var det, ihvorvel Regeringen vel nok ogsaa under almindelige Omstændigheder kunde have Brug for disse Penge — om ganske faa Dage vil jo Tillægsbevillingsloven komme til at foreligge, og den vil udvise et finansielt forførende Resultat; den vil vise, at sidste Aar er der brugt udover de normale Indtægter en 250 Mill. Kr., med andre Ord: det andet Aar, Ministeriet Neergaard har styret, er finansielt fuldt paa Højde med det første. Det er dog, som sagt, ikke saa meget Pengene, det her gælder om, men Regeringen skal have Tid. De Konservative har benyttet den Magt, de har over Regeringen, til at give den et Aars Frist, og denne Toldlov i Forbindelse med de to Skattelove, som vi snart vil faa at se, giver — saaledes som jeg allerede nævnte ved første Behandling, hvor jeg satte de paagældende Lovforslag i Forbindelse med hinanden, hvilket gav Anledning til en ubegrundet Protest — ved at have et Aars Lejlighed for det ene Parti til at lægge det Tryk paa Regeringen, som det nu ønskede at lægge paa den under de kommende Toldforhandlinger.

Disse Forhandlingers hele Karakter er givet derigennem, at Regeringen ikke, saaledes som den sagde ved Samlingens Begyndelse, forhandler for at gennemføre sin Toldlov efter de Principper, som er nedlagt i den, med de Partier, som maatte være enige om disse Principper, men Regeringen forhandler om, hvilke Ændringer, hvilke Brud paa disse Toldlovsprincipper, hvilke Forandringer bort fra det, som Regeringen principielt har foreslaaet, der er nødvendige for fremdeles at opnaa den politiske Tilslutning fra det konservative Folkepartis Side. Derfor er denne Toldlovsforhandling ikke en Forhandling med Vennerne af de Principper, der var nedlagt i Toldlovsforslaget, men en Forhandling med Modstanderne deraf. I hvilken Grad Regeringen og dens Parti er rede til under det Tryk, som fra konservativ Side er lagt paa den, at gøre Indrømmelser overfor Modstanderne, det faar man et Indtryk af, hver Gang man i Udvalget forhandler om disse Sager, og hver Gang man hører Ordføreren for Partiet tale om disse Sager. Et enkelt ganske lille Træk kan ogsaa vise, hvorledes Stemningen overfor Toldspørgsmaalene er ved at undergaa Forandring i Regeringskredse. Det er en Udtalelse af Finansministeren, som her er karakteriserende. Hvad der foreligger her, er Forslag om en Lov, der kalder sig en Luksustoldlov; og da man spurgte om, hvorvidt Peber kunde siges at være en